

Oldtimer tour 2016

Výlet Petra a Renáty (členové ČKHM) , partičky z Domoradovic (DomoMoto , jmenovitě Martin Kowal, Roman Kowal, jejich otec Winfried Kowal a Martin Vaněk) a nově Petra Dostála po italsko-švýcarských průsmycích a jezerech.

Při loňské cestě pro porouchanou Jawu350 do St.Tropez , když jsme s Rudim sjížděli v dodávce z průsmyku San Bernardino a objevilo se před námi Lago Maggiore, tak jsem tušil cíl příštího výletu na Jawách. Po několika zimních schůzkách s přáteli z Domoradovic byla trasa naplánována a koncem Června jsme vyrazili na cestu. První přesun do Německa absolvovaly motorky v dodávce a na přívěsu. Dodávka zůstala u tety u Augsburgu, a další plán byl přejet kolem GaPa do Itálie a projet různé známé i méně známé průsmuky na italsko-švýcarském pomezí a navštívit pár zajímavých míst v Itálii a ve Švýcarsku. Dále přes Lichtenštejnsko a kousek Rakouska (u Bodensee) zpátky do Německa.

29. 6. 2016 přesun v dodávce do Německa, příprava motorek

(foto 01)

30.6.2016 jsme za vytrvalého deště vyjeli (foto 02), přes Augsburg, dále směrem na Garmisch Paternkirchen, přes Schongau, Schwangau (zámek), Landeck a dále pak byla možnost přímo na St.Moritz kam jsme chtěli večer dojet, nebo doprava přes Samnaun (bezcelní zóna) nebo doleva přes Reschenpass kolem Reschensee a dále. Rozhodli jsme se pro Reschensee , je to umělé vybudované jezero.

Jako zajímavost je zde vyčnívající kostelní věž z vesničky, co v roce 1950 zatopilo jezero. (foto 03)

Od jezera jsme pokračovali dále na Schluderns , kde jsme měli zamířit vpravo na St.Moritz. Věděli jsme, že za kopcem co se tyčí před námi je Passo Stelvio. Na rozcestí, kde jsme měli vyrazit směr Švýcarsko, jsme se s kolegou shodli, že to dnes kolektivitu zpestříme, odbočili jsme doleva. Po projetí vesnice Prato allo Stelvio a po několikerých ukazatelích Passo dello Stelvio apod. jsme zastavili a celou výpravu seznámili s bonusem na závěr dnešního dne, přejezd Stelvia

s plně naloženými Jawami. Byli jsme nahoře už před třemi lety, tak jsme věděli, že to je zcela reálné. Tak jsme vyjeli do 48 klikaticích se zatáček s výhledem na majestátný masív Ortleru. Po jedné pauze na zchlazení motoru jsme se všichni sešli nahoře, počasí doposud přálo, perfektní. Směrem z Bormia se ovšem řtila černá tma a déšť, takže plán na přejezd padl a začali jsme sjíždět zpět stejnou cestou do kempu v Prato allo Stelvio. Dole už déšť ustal, tak jsme celý večer mohli venku před stanama probírat zážitky z dnešní cesty. Ujeto 380km. (foto 04,05,06)

1.7.2016 Dnes jsme dopoledne jeli krásnou etapu přes Offenpass (2149m.) (foto 07) ,dolů do St.Moritz , krátká zastávka u jezera Silvaplana (foto 08),

pak trochu do kopce na Malojapass(1815m)(foto 09) , který nás překvapil krásnými zatáčkami ve

sjezdu směrem do Chiavenna. Už bylo úmorné horko, a tak byla příjemná změna jízda přes nespočet tunelů na cestě SS72 kolem Lago di Como. Zde jsme jeli do muzea Moto Guzzi do města Mandelo del Lario. Muzeum (které je přímo ve staré továrně) jsme bez problémů našli a měli jsme ¼ hodiny na prohlídku expozice cca 150ti motorek z celé historie značky. Parádní, jsou tam modely od roku 1920, dalo by se tam strávit celé

odpoledne, nicméně v 16h zavírali.

Muzeum (foto 10,11)

Následoval přesun k trajektu Varenna – Menaggio, a už jsme vyjžděli na poslední dnešní etapu (foto 12). Tak trochu bláznec kolem jezer jsme zvládli a v podvečer jsme se ubytovali v kempu Rivabella před Locarno. V kempu jsme měli zůstat dvě noci. Dnes celkem 290km.

2.7.2016 Ráno přijela za klukama z Domoradovic sestřenice z Zurrichu a strejda, kteří nám na dnešní etapě dělali doprovod ve vypůjčeném VW. Jeli jsme nalehko přes Bellinzona po staré cestě na San Bernardino Pass (2066m.) (foto 13)

Sjeli jsme na druhou stranu, k ústí tunelu a podél dálnice až do vesnice Splügen. Odsud je pěkný výjezd nahoru na Splügen Pass (2113m), závěr jsme absolvovali opět v dešti. Nahoře jsme se rozhodli, že se vrátíme zpět stejnou

cestou, ať se vyhnem rušnému provozu kolem jezer Como a Lugano. Dole po kávičce v restauraci ve Splügen, jsem si všiml, že jsem nedotáhl matici osy zadního kola na motorce od nejstaršího účastníka. To je tak, když se šponuje řetěz večer a pije se u toho kořalka! Znovu výjezd na San Bernardino, nahoře pro změnu mlha co by se dala krájet a pak sjezd k jezeru Lago Maggiore do kempu. Pěkná etapa 190km.

3.7.2016 ráno je potřeba pracně sbalit po dvou nocích všechny krámy, je neuvěřitelné, kolik se toho na Jawičky vejde. Třeba i elektrický gril ☺. Po východní straně objíždíme Lago Maggiore se středomořskou květenou, ve Feriolo odbočujem po SS33 k Lago d'Orta. Zde oběd z vlastních zásob u cesty, je neděle a kolem nás projíždí asi 100 veteránů na výletě (foto 14).

Další cesta přes opuštěný italský venkov, úžasné, bubláme si to přes Biella, ve vesničce Zubiena (na SS338) si ve dvě odpoledne opět dáváme pauzu. Scéna jako z filmu, rozpálené liduprázdné náměstíčko, kostel, kašna a na lavičkách sedm statečných co sbírá sílu na další cestu (foto15,16).

Následuje Ivrea a pak už je na cedulích Aosta, dnešní cíl. Nad cestou se tyčí majestátné zasněžené vrcholky hor výška kolem 3500m. Vyhodnotili jsme situaci, prohlídku Aosty vzdáváme a jedem přímo do kempu Les Iles, který je hned za řekou. Dnes 225km.

4.7.2016 vyjíždíme přes Aostu a podle cedulí Col du Grand St-Bernard se napojujem na cestu vedoucí nahoru do průsmyku. Počasí přeje, nádherné táhlé zatáčky a úžasná příroda kolem nás doprovází a najednou jsme nahoře ve výšce 2473m.(foto 17,18,19)

Je zde Hospic svatého Bernarda a chovají se zde bernardýni. Za 8 euro se můžete podívat jak si tam hoví v kotcích. Nám stačilo vidět bernardýny na procházce. Po fotkách s pozadím sních, hory a jezírko následuje dlouhý sjezd do švýcarského Martigny a odsud údolím Rhony k městu Sion, nad kterým se tyčí dva hrady. Po celé délce údolí jsou vinice a meruňkové sady. Za Sionem odbočujem vpravo k přehradě Grande Dixance. Cesta se klikatí a stoupá do kopce, najednou v dále vidíte ohromnou hráz, nejvyšší v Evropě, výška 285m a stojí ve výšce 2400m. Jawičky dostaly při stoupání pod hráz zabrat.

(foto 20,21,22,23) Lanovkou vyjždíme až nahoru na přehradu, je to obrovská stavba, voda se odsud

rozvádí do třech vodních elektráren až do vzdálenosti 16km. Užíváme si sjezd zpátky do Sionu a pak dále údolím do Vispu a vpravo do údolí vedoucího k Zermattu. Utáboříme se v kempu za Randou. Dnes 230km.

Dne 5. 7. 2016 odjíždíme ráno na prohlídku Zermattu a nějakou procházku. Zermatt je nutno vidět, okamžitě se Vám ztratí idylka, jak to popisují v TV, je to továrna na peníze v rámci turistického ruchu. Nicméně okolní čtyřtisícové kopce spolu s majestátným Matterhornem jsou úžasné. Martin a Martin jeli lanovkou na Schwarzsee a dali si túru až na Hörnlihütte na samotném úpatí Matterhornu. (foto 24)

My ostatní jsme si udělali vycházku po úbočích nad Zermattem, odkud byly skvělé výhledy na majestátné zasněžené vrcholy. Taxíkem zpět do kempu.

6.7.2016 sjíždíme údolím do Vispu a pak vpravo pořád kolem Rhòny přes Brig. V závěru údolí, kde vede cesta nahoru na Furkapass odbočujem vpravo, chceme jet přes průsmyk Nufenenpass (foto 25,26,27).

Opět nádherné stoupání, krásné počasí atd. Z Nufenenpass (2478m.) sjíždíme k Airolo abychom vzápětí začali stoupat na St.Gotthard Pass (2106m). Po chvíli hledání najíždíme na starou cestu, která je dlážděná žulovými kostkami, na krajích se pasou krávy, a klikatí se nahoru k průsmyku. Další úžasný výjezd, úplně se dalo představit, jak po dláždění kdysi jezdily koňské povozy a dostavníky. (foto 28,29,30,31)

Ze sedla St.Gotthard jedem směr Andermatt a na řadě je poslední z průsmyků letošní dovolené, Oberalppass (2044m.) Jako zpestření je pak na silnici za Disentis starý dřevěný most Russeinerbrücke (foto 32).

Sloužil do roku 1938, kdy byl dokončený klenutý betonový most, po kterém vede cesta dodnes. Ještě jako třetí zde stojí kamenný železniční viadukt. Aby nebylo starému mostu líto, přejeví jsme ho tam a zpět na Jawičkách, ať si zavzpomíná na staré časy. Pak už jen nekonečný sjezd údolím kolem potoka Rýna, den jsme zakončili v kempu Trin. Celkem 190km.

7. 7. 2016 směr Chur a pořád podél Rýna, který je pak dále údolím vedený v umělém kanálu, jedeme do Lichtenštejnska. Zde zastavujeme ve Vaduzu u hradu, kde sídlí knížecí

rodina. Je to soukromé sídlo, vstup zakázán (foto 33).

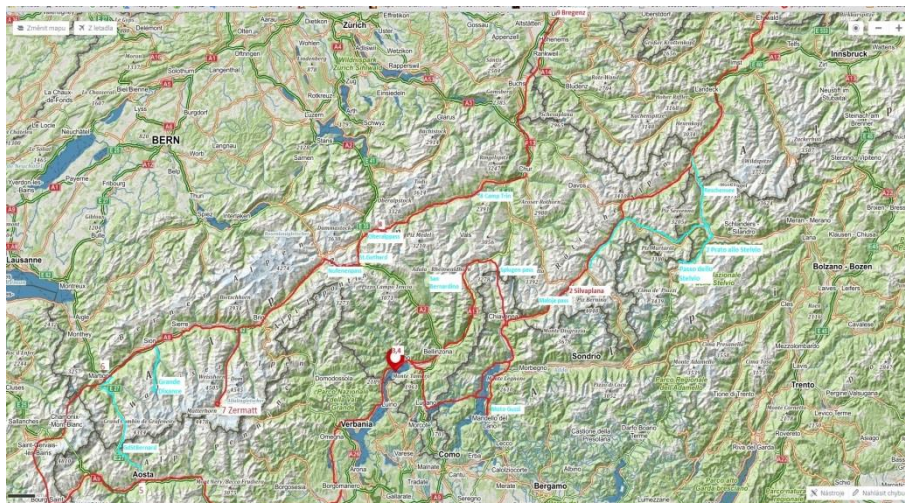
Mezitím přijíždí naši známí Tomáš a Renča na BMW. Dále podél Rýna a k jeho ústí do Bodensee. Tam se celoročně těží štěrk, co přináší řeka z hor, ať se neucpe. Dnešní etapu zakončujeme v kempu v Bregenz. S Tomášem a Renčou si vyměňujeme zážitky z dovolené, grilujeme ... A v kempu jsme pro dnešní večer otevřeli Jawa museum. Najeto 130km.

(foto 34)

8. 7. 2016 už nám zbývá za úmorného horka dojet zpět k autům. Cesty se klikatí bavorskými vesnicemi, pořád je na co se koukat, zajímavé, jak jim všude zemědělství funguje. Odpoledne zdárně dojíždíme k autům, ještě nakládáme motorky a Renátin bratranec Rudi už griluje hromadu steaků. Dnes 220km. (foto 35) 9. 7. 2016 autama do Domoradovic odkud ještě večer jedeme s Renátou a Petrem D. do Bohuslavic a Hati. Tolik děr v cestě co bylo během těch 40km domů jsme

nezažili za celých 2000km v zahraničí. Holt, musíme se vrátit do reality.

Celkem najeto:

moto 2000km

auto 1650km

Nejvyšší místo 2758m

Passo dello Stelvio

Nejvzdálenější místo

Aosta, Grand san

Bernard pass

Stroje Jawy 250 a 350

r.1957 - 1968

Poruchy – žádné !!! jde vidět kvalita československých strojů a dobrá údržba

Petr Postulka a Renáta Machallová

(Všechny fotografie najdete také na odkazu ve Fotogalerii)